

Р Ј Е Ш Е Њ Е

**по Захтјеву за покретање поступка привредног субјекта МИЗ – САБУР д.о.о. Цазин
против Министарства за грађеве, просторно уређење и заштиту околиша Унско-
санског кантона ради утврђивања постојања забрањеног споразума из члана 4. став
(2) под тач. б), д) и е) Закона о конкуренцији**

„СКРАЋЕНА ВЕРЗИЈА“

Сарајево,
Јуни, 2026. године.

Број: УП-01-26-3-019-44/25
Сарајево, 12.06.2026. године

Конкуренијски савјет Босне и Херцеговине, на основу чл. 25. став (1) тачка е), 42. став (1) тачка а) и 48. став (1) тачка а), а у вези с чланом 4. став (1) тач. б), д) и е) Закона о конкуренцији („Службени гласник БиХ“, бр. 48/05, 76/07 и 80/09) и члана 105. Закона о управном поступку („Службени гласник БиХ“, бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16), у поступку покренутом по Закључку о покретању поступка против Министарства за грађење, просторно уређење и заштиту околиша Унско-санског кантона, улица Алије Ђерзелеза бр. 2, 77000 Бихаћ, Федерација Босне и Херцеговине, Босна и Херцеговина, број: УП-01-26-3-019-8/25 од 05.11.2025. године, а по поднесеном захтјеву привредног субјекта МИЗ – САБУР д.о.о. Цазин, Бошњачких шехида бб, 77220 Цазин, Федерација Босне и Херцеговине, Босна и Херцеговина, број: УП-01-26-2-019-1/25 од дана 17.07.2025. године, ради утврђивања постојања забрањеног конкуренијског дјеловања, на 45. (четрдесетпетој) сједници одржаној 12.06.2026. године, је донио

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Утврђује се да је Министарство за грађење, просторно уређење и заштиту околиша Унско-санског кантона доношењем и примјеном одредби чл. 16., 17., укључујући одредбе чл. 17. а и 17. б Правилника о увјетима минималне стручне и техничке опремљености субјеката који могу обављати комуналне дјелатности, које се односе на прописивање посебних услова за обављање комуналних дјелатности („Службени гласник УСК, бр. 10/16, 17/16 и 11/20), спријечило, ограничило и нарушило конкуренцију на релевантном тржишту вршења комуналне дјелатности погребних послова на подручју Унско – санског кантона, у смислу члана 4. став (1) тач. б) и д) Закона о конкуренцији, што представља забрањени споразум.
2. Одбија се захтјев привредног субјекта МИЗ – САБУР д.о.о. Цазин ради утврђивања забрањеног конкуренијског дјеловања из члана 4. став (1) тачка е) Закона о конкуренцији, као неоснован.
3. Забрањује се Министарству за грађење, просторно уређење и заштиту околиша Унско-санског кантона свако будуће поступање из тачке 1. диспозитива овог Рјешења, као и свако друго поступање на релевантном тржишту које би привредне субјекте или физичка лица, довело у неповољан положај на релевантном тржишту, у смислу члана 4. став (1) Закона о конкуренцији.
4. Изриче се новчана казна Министарству за грађење, просторно уређење и заштиту околиша Унско-санског кантона у висини од 509,00 КМ (словима: петстотинаидевет конвертибилних марака), због кршења одредби из члана 4. став (1) тач б) и д) Закона о конкуренцији, утврђеног у тачки 1. овог Рјешења, у смислу

члана 48. став (1) тачка а) Закона о конкуренцији, коју је дужно платити у року од 15 (петнаест) дана од пријема овог Рјешења.

У случају да се изречена новчана казна не уплати у наведеном року, иста ће се наплатити присилним путем, уз обрачунавање затезне камате за вријеме прекорачења рока, према важећим прописима Босне и Херцеговине.

5. Обавезује се Министарство за грађење, просторно уређење и заштиту околиша Унско-санског кантона да привредном субјекту МИЗ – САБУР д.о.о. исплати износ од 3.176,00 КМ, на име трошкова поступка, у року од 8 (осам) дана од дана пријема овог Рјешења.
6. Обавезује се привредни субјект МИЗ - САБУР д.о.о. Цазин, да плати административну таксу на ово Рјешење, у износу од 1.500,00 КМ, у корист Буџета институција Босне и Херцеговине.
7. Ово Рјешење је коначно и биће објављено у „Службеном гласнику БиХ“, службеним гласницима ентитета и Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

О б р а з л о ж е њ е

Конкуренцијски савјет Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Конкуренцијски савјет) је, дана 17.07.2025. године под бројем: УП-01-26-2-019-1/25, запримио Захтјев привредног субјекта МИЗ-САБУР д.о.о. Цазин, Бошњачких шехида бб, 77220 Цазин, Босна и Херцеговина (у даљем тексту: Подносилац захтјева или МИЗ Сабур д.о.о.), поднесен против привредног субјекта Министарства за грађење, просторно уређење и заштиту околиша Унско-санског кантона, улица Алије Ђерзелеза бр. 2, 77000 Бихаћ, Босна и Херцеговина и Алмира Имшировића, министра Министарства за грађење, просторно уређење и заштиту околиша Унско-санског кантона, улица Алије Ђерзелеза бр. 2, 77000 Бихаћ, Босна и Херцеговина, ради утврђивања постојања забрањеног споразума из члана 4. став (1) тач. б), д) и е) Закона о конкуренцији („Службени гласник БиХ“, бр. 48/05, 76/07 и 80/09) - (у даљем тексту: Закон или Закон о конкуренцији).

Увидом у запримљени Захтјев за утврђивање забрањеног конкуренцијског дјеловања (у даљем тексту: Захтјев), утврђено је да исти није уредан, те је Подносиоцу захтјева упућен акт број: УП-01-26-2-019-2/25 од дана 24.07.2025. године, за његово уређење, након чега је Подносилац захтјева доставио поднесак запримљен под бројем: УП-01-26-2-019-3/25 дана 06.08.2025. године.

Како је Захтјев требало додатно прецизирати, Подносиоцу захтјева је упућен акт, под бројем: УП-01-26-2-019-4/25 од дана 15.09.2025. године, којим се тражи прецизирање Захтјева, након чега је исти дана 29.09.2025. године доставио поднесак запримљен под бројем: УП-01-26-2-019-5/25.

Након увида у достављену додатну документацију и прецизирања Захтјева, Конкуренцијски савјет је утврдио да је исти комплетан и уредан, у смислу члана 28. став (1) Закона, те је Подносиоцу захтјева, дана 05.11.2025. године под бројем: УП-01-26-2-019-6/25, издао Потврду о пријему комплетног и уредног захтјева, у складу са чланом 28. став (3) Закона.

Конкуренцијски савјет је, на основу поднесеног Захтјева и документације достављене уз исти, оцијенило да безведеног поступка није могуће утврдити постојање повреде Закона на које Подносилац захтјева указује, те је дана 05.11.2025.године, под бројем: УП-01-26-3-019-8/25, донесен Закључак о покретању поступка (у даљем тексту: Закључак) против Министарства за грађење, просторно уређење и заштиту околиша Унско-санског кантона, и исти је у складу са чланом 33. став (1) Закона о конкуренцији, достављен странкама у поступку.

Приликом доношења напријед наведеног Закључка, Конкуренцијски савјет није узео у разматрање дио Захтјева привредног субјекта МИЗ – САБУР д.о.о. којим је затражено да се поступак утврђивања забрањеног конкуренцијског дјеловања покрене и против физичког лица, Алмира Имшировића.

Наиме, у складу са чланом 2. Закона о конкуренцији, предмет примјене наведеног закона односи се на привредне субјекте, односно правна и физичка лица која обављају економску дјелатност, без обзира на њихов правни статус и начин финансирања. Физичка лица која не обављају економску дјелатност и на тај начин не учествују на тржишту, не потпадају под појам привредног субјекта у смислу цитиране законске одредбе, те се на иста не може примијенити одредба члана 2. Закона о конкуренцији. Слиједом наведеног, захтјев привредног субјекта МИЗ САБУР д.о.о. у дијелу који се односи на покретање поступка против физичког лица које не обавља економску активност није у надлежности Конкуренцијског савјета, те се као такав не може разматрати, будући да наведено лице не представља привредни субјекат у смислу Закона о конкуренцији.

1. Странке у поступку

Странке у поступку су привредни субјекти МИЗ-САБУР д.о.о. Цазин, Бошњачких шехида бб, 77220 Цазин, Босна и Херцеговина (МИЗ -САБУР д.о.о.) и Министарство за грађење, просторно уређење и заштиту околиша Унско-санског кантона, улица Алије Ђерзелеза бр. 2, 77000 Бихаћ, Федерација Босне и Херцеговине, Босна и Херцеговина (Министарство).

1.1. Подносилац захтјева - МИЗ-САБУР д.о.о. Цазин

Привредни субјекат МИЗ – САБУР д.о.о. Цазин, регистрован је у судском регистру Опћинског суда у Бихаћу, под матичним бројем: 1-5346-00, са претежном регистрованом дјелатности: погребне и сродне дјелатности.

Оснивач привредног субјекта МИЗ – САБУР д.о.о. је Меџлис Исламске заједнице Цазин, са 100% учешћа у капиталу.

1.2. Противна страна - Министарство за грађење, просторно уређење и заштиту околиша Унско-санског кантона

Министарство за грађење, просторно уређење и заштиту околиша Унско-санског кантона је једно од кључних кантоналних органа управе у оквиру Владе Унско-санског кантона, са сједиштем у Бихаћу.

Основна надлежност Министарства за грађење, просторно уређење и заштиту околиша Унско-санског кантона је планирање, регулисање и надзор над развојем простора, изградњом објеката и заштитом околиша на подручју кантона, као и унапређење комуналних дјелатности.

2. Поступак по доношењу Закључка о покретању поступка

Подносилац захтјева је у битном навео сљедеће чињенице, као разлог за подношење Захтјева, а које су обухваћене напријед наведеним Закључком:

- Ради утврђивања судјеловања у забрањеном споразуму у смислу члана 4. став 1) тачка б), д) и е) и нарушавања начела слободне тржишне конкуренције, што се огледа у чињеници да су Министарство и надлежни министар дуготрајном примјеном, те одлагањем доношења измјена и допуна неуставног и незаконитог *Правилника о увјетима минималне стручне и техничке опремљености субјеката који могу обављати комуналне дјелатности (Службени гласник УСК-а, број: 10/16, 17/16 и 11/20)*, чије одредбе нису усклађене са *Уредбом Владе ФБиХ о престанку важења уредбе о условима које је предузеће, односно друго правно лице дужно да испуњава у погледу броја запослених радника ради обављања регистроване дјелатности, В. Број 1385/2021 од 09.09.2021. године*, суштински и циљано погодовали одређеним привредним субјектима - обртима, на штету осталих привредних друштава, чиме је ограничена и нарушена конкуренција на тржишту пружања комуналних услуга погребних дјелатности на подручју Унско-санског кантона, односно исти су својим дјеловањем утјецали на тржиште комуналних услуга погребних дјелатности стављајући правна лица у неповољнији положај у односу на конкуренте – обрте.
- *Правилником о условима минималне стручне и техничке опремљености субјеката који могу обављати комуналне дјелатности (Службени гласник УСК-а, број: 10/16, 17/16 и 11/20)*, чији доносилац је Министарство за грађење, просторно уређење и заштиту околиша Унско-санског кантона (у даљем тексту: Министарство), прописују се услови које морају испуњавати субјекти који обављају комуналне дјелатности, у погледу простора, опреме и стручног кадра истих, у смислу да исти морају посједовати одређен простор и опрему за обављање комуналних дјелатности, те располагати одговарајућим стручним кадром.
- Кад је у питању комунална дјелатност погребних послова, Правилник, поред општих услова, предвиђа и посебне услове за обављање истих, и то чланом 16. Правилника одређује да *субјекти који могу обављати комуналну дјелатност погребних послова морају имати на располагању сљедећу опрему: 1 специјализовано возило за превоз умрлих, 1 мини багер и 2 комада комплетно опремљених колица са алатом (метла, лопата, грабље, и слично)*, док је по питању стручне оспособљености субјеката чланом 17. Правилника прописано да у радном односу са пуним радним временом субјекат мора имати најмање 3 запосленика. Тек уколико субјекат испуњава све опште и посебне услове, истом се издаје рјешење о испуњавању минимално техничких и стручних услова за обављање комуналних дјелатности погребних послова.

- *Правилником о измјенама и допунама Правилника о условима минималне стручне и техничке опремљености субјеката који могу обављати комуналне дјелатности (Службени гласник УСК-а, број: 11/20), извршене су измјене предметног Правилника, на начин да се између осталог, постојећи термин субјекти, мијења терминима јавна комунална предузећа и привредна друштва, те се додају чланови 17. а) и 17 б) Правилника, који прописују увјете техничке и стручне опремљености за обртнике који могу обављати комуналну дјелатност погребних послова. Истим одредбама се непропорционално фаворизују обртничке дјелатности, иако не постоје објективни разлози за различит третман између обрта и правних лица која се баве истим или сличним дјелатностима.*
- С обзиром на овако постављену дефиницију субјекта, Правилник директно фаворизује обрте, иако Закон о комуналним дјелатностима УСК-а не прави никакву разлику међу субјектима који могу обављати комуналне дјелатности, нити прописује број запослених у сваком поједином субјекту као услов или релевантно мјерило његове стручности за бављење одређеном дјелатношћу.
- Међутим, ступањем на снагу наведених измјена, доносиоци Правилника, по слободној процјени, одређују обавезу најмање три запосленика са пуним радним временом за правна лица, тј. јавна предузећа и привредна друштва, што нема утемељења ни у Закону о привредним друштвима, ни у Закону о комуналним дјелатностима, чиме се директно и у континуитету већ дуги низ година фаворизују обрти науштрб правних лица. Наиме, ради се о истој врсти услуга, за коју, према наведеном Правилнику, поред испуњења општих услова, јавна предузећа и привредна друштва морају у радном односу имати најмање три запослена радника за наведене послове и багер, док обрти не морају имати ни једног запосленог, па ни багер. Фигуративно казано, обрту је за погребну услугу - укоп умрлог потребно само возило за превоз, те пар лопата за ископ гроба/мезара (за чије руковање чак не мора имати нити једног запосленог – што је по Правилнику неки вид мјерила стручне оспособљености субјекта), док правном лицу за исту ту услугу – укоп умрлог, поред превоза и лопата, требају и најмање три запослена радника, те један мини багер. Оба субјекта пружају идентичну услугу, укопавају особу – лице, на исти начин, на исту дубину, истим средствима рада, али не под истим условима. Чак штавише, правним лицима је отежавајућа околност што им такво рјешење онемогућава конкурентност у цијени за извршене услуге, управо због значајно увећаних трошкова финансирања радних односа за најмање три запосленика, док обрти не морају уопште имати лице у радном односу да би по мјерилу доносиоца Правилника били *стручни*. Слиједом наведеног, евидентно је да Закон о комуналним дјелатностима није направио дискриминацију између учесника на тржишту, већ је за такво поступање одговорно Министарство и надлежни министар, који су дискриминаторним и произвољним увјетима из свог Правилника остале правне субјекте скоро па искључили са тржишта погребних услуга без објективног разлога, што није оправдано у смислу јавног интереса као разлога, нити произилази из техничких, сигурносних, еколошких или других објективних критеријума, већ се ослања искључиво на формално - правни облик субјекта регистрованог за обављање послова погребних дјелатност;

- Иако је при доношењу Правилника о увјетима минималне стручне и техничке оспособљености субјеката који могу обављати комуналне дјелатности, на снази била *Уредба Владе ФБиХ о условима које је предузеће, односно друго правно лице дужно да испуњава у погледу броја запослених радника ради обављања регистроване дјелатности*, број: 66/98 од 19.03.1998. године, а која је, престала да важи на основу *Уредбе о престанку важења уредбе о условима које је предузеће, односно друго правно лице дужно да испуњава у погледу броја запослених радника ради обављања регистроване дјелатности*, В. Број 1385/2021 од 09.09.2021. године, Министарство је свакако морало неодложно извршити усклађивање предметног Правилника са Уредбом о престанку важења раније Уредбе Владе ФБиХ;
- Кад је у питању погребно предузеће МИЗ Сабур д.о.о. Цазин, чији оснивач је Меџлис Исламске заједнице Цазин, наводимо хронолошки слијед кореспонденције Оснивача, односно предузећа МИЗ Сабур д.о.о. Цазин са органом Министарства;
- Дана 5.9.2024. године главни кантонални инспектор је темељем инспекцијског надзора утврдио да Предузеће, иако регистровано за обављање погребних послова, исте обавља без прибављеног рјешења о испуњавању минимално стручне и техничке оспособљености за обављање погребних послова, које издаје Министарство за грађеве, просторно уређење и заштиту околиша УСК, те с тим у вези Предузећу изрекло јединствену новчану казну од 4.000,00 КМ, као и казну лицу овлашћеном за заступање у износу од 1.000,00 КМ;
- Дана 11.09.2024. године Предузеће је запримило рјешење кантоналног инспектора са наредбом да Предузеће прибави рјешење о испуњавању минимално стручне и техничке опремљености за обављање погребних послова из комуналне дјелатности, у року од 20 дана од дана пријема рјешења;
- Дана 13.09.2024. године, оснивач Предузећа се обраћа Министарству за грађеве, просторно уређење и заштиту околиша УСК-а са захтјевом за издавање наведеног рјешења, при том прилажући сљедећу документацију: Увјерење о пореској регистрацији за МИЗ Сабур д.о.о. од 02.08.2005. године, Рјешење о измјенама података Опћинског суда у Бихаћу, број: 017-0-Рег-18000718 од 25.10.2018. године, копију саобраћајне дозволе специјализираног возила за превоз умрлих, Уговор о закупу мини багера, Изјава о посједовању опреме;
- Наведени захтјев Министарство оправдано одбија из разлога што Меџлис ИЗ Цазин, као оснивач, не може поднијети захтјев у име предузећа МИЗ Сабур д.о.о., којег заступа директор, те с тим увези Министарство није вршило ни оцјену услова за МИЗ Сабур по наведеном захтјеву;
- Дана 01.11.2024. године Предузеће МИЗ Сабур д.о.о. обратило се Министарству са истим захтјевом, прилагањем тражених доказа, уз напомену да субјекат „МИЗ-САБУР“ д.о.о. има запослено једно лице у радном односу са пуним радним временом, што је, с обзиром на врсту и обим послова које субјекат обавља, али и на конкурентност осталих субјеката, најчешће обрта, регистрованих за исту дјелатност, довољно;

- Такође, Предузеће је напоменуло да је *Уредба Владе ФБиХ о условима које је предузеће, односно друго правно лице дужно да испуњава у погледу броја запослених радника ради обављања регистроване дјелатности*, број: 66/98 од 19.03.1998. године, а која је при доношењу Правилника о увјетима минималне стручне и техничке оспособљености субјеката који могу обављати комуналне дјелатности била на снази, докинута, на основу *Уредбе о престанку важења уредбе о условима које је предузеће, односно друго правно лице дужно да испуњава у погледу броја запослених радника ради обављања регистроване дјелатности*, В. Број 1385/2021 од 09.09.2021. године;
- Дана 18.11.2024. године, Министарство је актом од 11.11.2024. године од Предузећа затражило допуну упућеног захтјева у погледу пословног простора, те доказ у погледу броја запослених радника;
- На тражену допуну, Предузеће је захтјев употпунило у погледу доставе уговора о пословном простору, док је по питању испуњења увјета о броју запосленика поново скренуло пажњу на дискриминирајуће одредбе Правилника;
- У међувремену, представник Оснивача, главни имам Саид Мујакић, одржао је два радна састанка са министром Имширевићем, са тачком дневног реда: *Измјена спорних одредби Правилника*. Министар је за рјешење наведене ситуације предлагао привремену пријаву у радни однос *потребног броја запосленика* - до издавања рјешења, а потом њихову одјаву из Предузећа, наравно, након издавања потребног рјешења. Други приједлог министра био је да Мецлис ИЗ-е Цазин, који је заправо правно лице, оснује обрт (иако би као министар морао знати ко може основати обрт), па да се у тој улози прикључи тржишној утакмици;
- Међутим, предузеће МИЗ Сабур није поступило по препоруци министра, те је након поновне контроле кантоналног инспектора дана 25.10.2024. године запримљено рјешење којим се привремено забрањује рад предузећа МИЗ Сабур д.о.о. *“до прибављања рјешења о испуњавању увјета минималне стручне и техничке опремљености”*;
- С обзиром да је предузеће, поступајући по напријед наведеном Рјешењу, 40 дана било спријечено да обавља послове, да су се текући трошкови накупљали јер је предузеће ПДВ обавезник, примјењује и поштује све законске одредбе, након уплате казне и “комплетирања” увјета на начин како је то Министарство инсистирало (пријављена 3 радника), обновљен је захтјев Министарству, те је предузеће наставило са радом, тада већ у дубоком минусу;
- Иако је 13.02.2025. године именована комисија Министарства за утврђивање минималних услова, тек 09.04.2025. године, је извршен увиђај на терену и утрђено да Предузеће испуњава услове, по мјерилу Министарства;
- У међувремену, од обнове захтјева 11.11.2024. године, до издавања рјешења, дана 06.02.2025. године, кантонални инспектор поново врши надзор, те поново изриче

прекшајну мјеру: новчана казна у износу од 4.000,00 КМ, иако је у очитовању на записник број: УП-1-17-19-10861/24-1042-008-П од 06.02.2025. године образложено да од Министарства још увијек нисмо добили коначан акт у поступку, те нисмо покренули никакве додатне поступке ради разрјешавања наведене ситуације (инспекцијски надзор над радом Министарства, оцјена законитости и уставности Правилника, пријава Конкурвенцијском савјету због поговорања обртима општим актом Министарства, итд), већ смо очекивали издавање Рјешења о испуњењу услова за МИЗ Сабур д.о.о. Такође, кантоналном инспектору смо нагласили да како од Министарства нисмо били запримили коначан акт, било да се удовољава или одбија захтјев Предузећа, те да је поступак још увијек био у току, а имајући у виду да смо у међувремену отклонили остале техничке препреке (усклађивање шифре дјелатности), те извршили уплату новчане казне, сматрали смо да су разлози за привремену забрану рада – који су у нашем домену, отклоњени, те смо са радом отпочели од 25.12.2024. године (у прилогу фотокопија обрасца Књиге дневног извјештаја у којем је по ставкама датума и редног броја извјештаја видљив период у којем предузеће није пружало услуге);

- Имајући у виду све напријед наведено, те наш здушни ангажман на рјешавању наведеног проблема, вјеровали смо да ће инспектор, макар по службеној дужности, предузети конкретне мјере против Министарства;
- Нажалост, оваквим односом Министарства према предузећу, предузеће је дословно било принуђено да пристане на такво рјешење, те су пријављена још 2 запосленика у фебруару 2025. године, са чиме је Предузеће стављено у додатно финансијски неповољан положај;
- Тек 14. априла 2025. године, Министарство је издало рјешење о испуњењу услова за обављање послова погребних дјелатности, у којем периоду је предузеће наравно платило још једну прекршајну казну;
- Да се не ради само о односу Министарства према Мецлису ИЗ-е Цазин и предузећу МИЗ Сабур д.о.о., истичемо примјер да је по истом основу, из скоро идентичних разлога, погребно предузеће “Хајрат” д.о.о. Сански Мост покренуло управни спор против Рјешења Министарства број: 11-19-2768-УП-1/24 од 15.11.2025. године пред Кантоналним судом у Бихаћу, те је пресудом Суда број: 01 0 У 020649 24 У, од 25.04.2025. године уважена тужба тужиоца, предметно рјешење поништено, те предмет враћен Министарству на поновни поступак. Наведеном пресудом такође је уочен пропуст Министарства у погледу примјене *Уредбе о престанку важења уредбе о условима које је предузеће, односно друго правно лице дужно да испуњава у погледу броја запослених радника ради обављања регистроване дјелатности*, В. Број 1385/2021 од 09.09.2021. године, при чему Суд истиче да је тужбу ваљало уважити те поништити оспорени акт туженог, тј. Министарства, као и да је неспорно да предметни Правилник није у складу са поменутом Уредбом, што је и довело до погрешне примјене материјалног права *јер Уредба има јачу правну снагу, а примијењени Правилник није усаглашен са предметном Уредбом у односу на број радника*;

- Меџлис ИЗ-е Цазин, као оснивач погребног предузећа, али и само предузеће МИЗ Сабур д.о.о., при покушају добијања рјешења о испуњењу услова за обављање послова погребних дјелатности, више пута је скретало пажњу Министарству, као и министру лично, затим кантоналној инспекцији, да одредбе предметног Правилника нису у складу са поменутом Уредбом Владе ФБиХ, да нису у складу са Законом о конкуренцији, да нема законског основа за условима по питању стручности које прописује предметни Правилник, те да је апсолутно погрешно да Правилник одређује обавезу три запосленика за правна лица, што нема утемељења ни у Закону о привредним друштвима, ни Закону о комуналним дјелатностима, већ је то слободна процјена доносиоца Правилника, која очито упућује да на тржишту постоји одређени лоби у корист обрта;
- Наведеним поступањем, Министарство и министар су очито погодовали обртима, науштрб правних лица, игнорисали су примједбе Меџлиса ИЗ-е Цазин, као оснивача, али и предузећа МИЗ Сабур д.о.о., а вјероватно и других погребних предузећа, што је произвело, те још увијек производи негативне посљедице за предузеће, од којих наводимо неке:
 - привремена забрана рада Предузећа што за резултат има *измаклу корист* због онемогућавања рада Предузећу,
 - издавање више прекршајних налога, који за резултат имају настанак материјалне штете Предузећу због плаћања прекршајних казни због неиспуњења услова који заправо и нису у складу са Законом,
 - Значајно и беспотребно повећање основних трошкова Предузећа усљед финансирања плаћа и доприноса за три запосленика Предузећа, и то за извршење врсте и обима послова које обрти извршавају без иједног запосленог радника.
- Сматрамо да је Министарство, као и надлежни министар, иако више пута писаним путем, али и усмено на службеним састанцима са представником оснивача МИЗ Сабур д.о.о. упозораван на посљедице неусклађивања Правилника са Уредбом Владе ФБиХ те Закона о конкуренцији, на постојање елемената кривичне одговорности те елемената за пријаву Конкуренцијском савјету, очито искористио регулаторну моћ како би погодовао одређеној групи привредних субјеката - обрта, чиме су грубо нарушени принципи правичне и слободне тржишне утакмице, од стране Министарства и надлежног министра, на начин да су својим поступцима спријечили, ограничили и нарушили тржишну конкуренцију на подручју дјеловања, те угрозили основна начела једнакости и забране дискриминације међу учесницима на тржишту.
- Поступање Министарства, али и надлежног министра који нису благовремено извршили усклађивање Правилника *о увјетима минималне стручне и техничке опремљености субјеката који могу обављати комуналне дјелатности (Службени гласник УСК-а, број: 10/16, 17/16 и 11/20)*, са актом веће правне снаге, тј. са Уредбом о престанку важења уредбе о условима које је предузеће, односно друго правно лице дужно да испуњава у погледу броја запослених радника ради обављања регистроване дјелатности, В. Број 1385/2021 од 09.09.2021. године, на што су били у обавези темељем Устава УСК-а којим је одређено да се сви појединачни акти институција

које обављају јавна овлашћења, морају заснивати на закону или на другом пропису донесеном на основу закона, има учинак ограничавања и нарушавања тржишне конкуренције у смислу члана 4. став 1. Закона о конкуренцији БиХ, те довођење у неповољан положај једних (правних лица) у односу на друге (обрте), како слиједи:

а) *Повреда члана 4. став (1) тачка б) Закона о конкуренцији у Босни и Херцеговини – ограничавање и контролу производње, тржишта, техничког развоја и улагања.* Министарство и министар Имшировић (који је на основу члана 13. став 2. Закона о комуналним дјелатностима УСК-а надлежан за доношење и измјену предметног Правилника) Правилником, тј. одредбама чланова 16. и 17. Правилника, те члановима 17.а и 17.б, Правилника о измјенама и допунама Правилника о увјетима минималне стручне и техничке опремљености субјеката који могу обављати комуналне дјелатности које су били у обавези ускладити са Уредбом, прописују и одржавају на снази различите услове за обављање послова погребних дјелатности за правна лица и обрте, фаворизирајући један правни облик (обрт) у односу на други (правна лица), иако оба пружају идентичну врсту услуга. Правилник о условима минималне стручне и техничке опремљености субјеката који могу обављати комуналне дјелатности (УСК, Службени гласник, бр. 10/16, 17/16 и 11/20), чланом 17. прописује да правна лица морају имати најмање три запосленика са пуним радним временом да би добили рјешење за обављање комуналне дјелатности погребних послова, што повећава трошкове пословања правних лица, отежава њихову конкурентност и улазак на тржиште, док, за разлику од правних лица, обрти нису обавезни имати ниједног запосленог радника, нити мини багер, исти тако нису изричито обавезни да испуне све техничке услове које Правилник прописује за правна лица, што им повећава конкурентност у односу на правна лица. Таквим поступањем Министарство и министар, ефективно ограничавају тржиште. Чињеница је да Министарство, као аутор Правилника, и министар као особа надлежна за измјену истог, нису ускладили одредбе Правилника са Уредбом Владе ФБиХ број В.1385/2021 од 09.09.2021., којом је ранија Уредба о условима броја запослених престала да важи, чиме су остале на снази одредбе које чине обавезу за правна лица, иако су те обавезе већ формално укинуте Уредбом. Министарство и министар су властитим дјеловањем успоставили и одржавали структурну дискриминацију између тржишних субјеката који су по закону равноправни, на начин да су кроз одредбе Правилника којима су наметнути додатни услови за правна лица у односу на обрте ограничили тржиште правним лицима, а за које поступање Министарство и министар немају објективног ни функционалног оправдања. Овакво понашање има ефект искључивања правних лица с тржишта и нарушава фер тржишну утакмицу. Иако формално нису тржишни учесници, Министарство својим регулаторним дјеловањем у оквиру Правилника (задржавањем незаконитих одредби у примјени) врши утицај на тржишне односе, док министар својом агилношћу наспрам радне обавезе праћења и усаглашавања прописа са прописима јаче правне снаге, преузимају активну улогу у обликовању конкурентских односа на тржишту комуналних услуга, те заправо учешћем у забрањеном споразуму доприносе ограничавању и нарушавању тржишне конкуренције на **тржишту** комуналних дјелатности – погребних услуга, чинећи повреду Закона о конкуренцији, што представља забрањени споразум у смислу

члана 4. став (1) тачка б) Закона о конкуренцији, који забрањује све споразуме, уговоре, одлуке или било какве друге регулативе које за циљ или посљедицу имају спречавање, ограничавање или нарушавање тржишне конкуренције на релевантном тржишту.

б) Повреда члана 4. став (1) тачка д) – примјена различитих услова за идентичне трансакције с другим привредним субјектима, доводећи их у неправилан положај у односу на конкуренцију

Министарство и министар Имшировић који је на основу члана 13. став 2. Закона о комуналним дјелатностима УСК-а надлежан за доношење и измјену Правилника, врше повреду начела размјерности и једнакости из Закона о конкуренцији у смислу члана 4. став (1) тачка д) Закона, кроз примјену различитих услова за идентичне трансакције с другим привредним субјектима, доводећи их у неповољан положај у односу на конкуренцију, јер Правилник селективно оптерећује правна лица у односу на обрте, те на тај начин нарушава тржишну равнотежу, што представља облик административне дискриминације која се не може оправдати. Уколико обрт без запослених лица може пружати једнако квалитетну услугу као правно лице са више запослених, онда је услов о запосленима непотребан и неразмјеран.

У Правилнику се разликује третман између правних лица (привредна друштва, јавна предузећа) и обрта: правна лица морају испунити захтјев од најмање три запосленика, посједовати техничку опрему, док обрти нису подложни истим таквим захтјевима. Наиме, Министарство је у поступцима издавања рјешења одбијало правна лица (међу којима и МИЗ-Сабур д.о.о.) која имају мање од три стално запослена, чак и када посједују техничку опрему и извршавају идентичне услуге, док обрти у пракси настављају нормалан рад без таквих захтјева. Ранијим субјектима, тј. садашњим јавним комуналним предузећима и привредним друштвима, у старту тржишне утакмице је онемогућено равноправно учешће, јер финансирањем обавезног броја запосленика предузеће са три радника по аутоматизму има веће трошкове одржавања (сврха Уредбе о престанку важења уредбе о условима које је предузеће, односно друго правно лице дужно да испуњава у погледу броја запослених радника ради обављања регистроване дјелатности, В. Број 1385/2021 од 09.09.2021. године којом се докида ранија Уредба Владе ФБиХ о условима које је предузеће, односно друго правно лице дужно да испуњава у погледу броја запослених радника ради обављања регистроване дјелатности, број: 66/98 од 19.03.1998. године, била је да се привредницима олакша, а не отежа), а што се рефлектује на формирање цијене услуге, која ни у ком случају не може бити конкурентна цијени коју формирају обрти, којима је предметни Правилник омогућио континуитет обављања погребних послова са минималним трошковима, чиме заправо имају загарантован монопол на тржишту погребних услуга (превоз и покоп умрлих) на подручју Унско-санског кантона. Дакле, Министарство и надлежни министар Правилником јасно прописују различите услове: док правна лица морају доказати бројне техничке и кадровске увјете, обрти практично не морају доказивати исто, а **камоли** у истом обиму; док правна лица имају значајне кадровске и техничке редовне трошкове - обрти немају. Надаље, одредбе предметног Правилника у пракси доводе до ограничавања приступа тржишту за правна лица, односно ствара ситуацију у којој правна лица, иако стручно и технички оспособљена у

истом обиму као и обрти, стављена су у неравноправан положај у односу на обртнике што представља вид административне баријере које су у супротности са Законом о конкуренцији БиХ (“Службени гласник БиХ”, бр. 48/05 и 76/07), нарочито одредбама Закона које забрањују радње које могу довести до нарушавања или спрјечавања конкуренције путем дјеловања јавне власти у корист појединих учесника на тржишту. Стога постоји основана сумња да Министарство за грађење, просторно уређење и заштиту околиша УСК-а, али и министар као одговорно лице, одржавањем незаконитих одредби Правилника (али и категоричким одбијањем приједлога за измјеном спорних одредби), те њиховим спровођењем у праски чине примјену различитих услова за исту врсту услуга (погребне услуге – превоз и укоп умрлог) као правних лица наспрам обрта, и тиме стављају правна лица у неповољан положај, што је забрањено чланом 4. став (1) тачка д) Закона о конкуренцији.

- с) *Повреда члана 4. став (1) тачка е) - закључивање таквих споразума којима се друга страна условљава да прихвати додатне обавезе које по својој природи или обичајима у трговини нису у вези са предметом споразума*

Министарство и министар Имширевић, који је на основу члана 13. став 2. Закона о комуналним дјелатностима УСК-а, надлежан за доношење и измјену Правилника, врши повреду Закона о конкуренцији у смислу члана 4. став (1) тачка е) Закона, кроз увјетовање правних лица за прихватањем додатних обавеза које по својој природи нису повезане са предметом споразума. Закон о конкуренцији забрањује условљавање закључења уговора додатним обавезама које по својој природи нису повезане са предметом споразума. Закон о конкуренцији забрањује условљавање закључења уговора додатним обавезама које по својој природи нису повезане са предметом самог уговора, односно нису нужни или одговарајући, док члан 16. и 17. Правилника управо то ради, али искључиво правним лицима: условљава их техничким и кадровским обавезама. У конкретном случају, Министарство и министар Имшировић, одржавају на снази регулативе тј Правилник који захтијева да правна лица за обављање послова погребних дјелатности морају имати најмање три запосленика у рандом односу и одређену техничку опрему (мини багер, колица, специјализирано возило), без обзира на очекивани обим и врсту погребних услуга. Уколико се узме у обзир да је обртима Правилник дозволио обављање идентичних погребних послова без испуњења спорних услова предвиђених за правна лица, јасно је да услови који су наметнути правним лицима, заиста нису потребни, тј. нису нужни за обављање послова погребних дјелатности. Идентично схватање је несвјесно потврдио и сам министар, предлажући да МИЗ Сабур д.о.о. привремено пријави три запослена како би се само формално задовољио услов који Правилник тражи, након чега би се ти запосленици одјавили, што указује да су од стране Министарства и министра захтјеви схваћени као формални/условни, а не стварни и суштински проблеми за квалитет пружене услуге. Ови технички и кадровски услови (број запосленика, мини багер, колица, специјализирано возило) не проистичу из Закона о комуналним дјелатностима УСК-а, нити из Закона о привредним друштвима, па се могу сматрати додатним обавезама које нису нужно повезане са предметом услуге укопа умрлог. Све наведено доприноси основаној сумњи да Министарство и надлежни министар, кроз Правилник и праксу његове примјене постављају обавезу која је сувишна/формална (није пропорционална/није

повезана са стварном потребом услуге/нема законског упоришта), чиме се повређује одредба члана 4. став (1) тачка е).

- Сходно наведеном, сматрамо да Правилник нарушава начело једнаке тржишне утакмице, ствара регулаторну асиметрију без функционалног оправдања и доводи до стварне директне и мјерљиве штете по одређену групу привредних субјеката, чиме испуњава све елементе забрањене праксе из Закона о конкуренцији. У прилог наведеном истичемо чињеницу да правно лице које задовољава све услове из Правилника, тј. које мора запослити минимално три лица, трпи директан финансијски терет који обрт не трпи. Према паушалној процјени, трошкови предузећа МИЗ Сабур д.о.о. у само једном мјесечном обрачунском периоду за запосленике износе минимум 6.000,00 КМ, што би на годишњем нивоу износило 72.000,00 КМ, без регреса за кориштење годишњег одмора и осталих повремених накнада. Те трошкове обрти немају, заправо је то њихова добит, јер пружају исту услугу без икаквих обавеза запошљавања стручног кадра, што јасно показује постојање штете и нелојалне конкуренције. Такво додатно оптерећење правним лицима повећава цијену њихових услуга, смањује конкурентност на тржишту, те их *де факто* избацује из тржишне утакмице. Посебно питање су обрти који годинама задржавају статус обрта по основу оствареног укупног годишњег финансијског промета испод прописаног износа за улазак у систем ПДВ обавезника (ранијих макс. остварених 50.000,00 КМ/садашњих макс. 100.000,00 КМ), иако ти исти обрти током године поред домаћег тржишта, пружају погребне услуге превоза умрлих из иностранства, гдје трошак само једне такве услуге износи 5.000,00 КМ. С обзиром да је Унско-сански кантон гранично подручје, те да значајан број становништва чини дијаспора, то се број таквих услуга креће од 40 до 50 током године само на подручју Града Цазина (податак на основу службене евиденције о броју издатих Увјерења о мјесту упокоја, која се издају у сврху транспорта тијела преко границе), поставља се питање како и у којој мјери се наплаћују и на рачуну приказују наведени трошкови, кад ниједан обрт наводно не остварује довољан промет за улазак у систем ПДВ-а;
- Напомене ради, Меџлис ИЗ-е Цазин, као оснивач предузећа МИЗ Сабур д.о.о., могао је условити све своје чланове (којих је у евиденцији скоро 60.000) да погребне услуге извршавају искључиво код предузећа МИЗ Сабур д.о.о., те тиме на тржишту погребних услуга обрте поставити у знатно неповољнији положај него што су сад предузећа. Међутим, не желимо градити нити бити дио система који своје поступке не може ни правно ни морално оправдати. Као орган који нема дотицаја са државном службом, али је нарочито поштује, орган који не учествује у доношењу прописа – али их нарочито поштује, орган који се не финансира из буџета али у исти уредно доприноси темељем законских прописа, сматрамо да свака странка има право на једнак третман пред Законом и једнак третман у поступцима пред органима државне службе.
- Имајући у виду све напријед наведено, предлагемо:
- Да КонкурENCIЈСКИ савјет у складу са чланом 32. Закона о конкуренцији, на основу Закона и важећих прописа донесе Закључак о покретању поступка против Министарства за грађеве, просторно уређење и заштиту околиша УСК-а, те

министра наведеног министарства - Алмира Имшировића, који је у складу са Законом о комуналним дјелатностима УСК-а у период упућивања захтјева МИЗ Сабуре д.о.о. Министарству, за издавање рјешења, имао искључиву надлежност за доношење/измјену предметног Правилника;

- Да КонкурENCIЈски савјет БиХ испита законитост и тржишни учинак предметног Правилника;

Да се поред одговорности институције Министарства, посебно утврди одговорност министра Алмира Имшировића, у смислу одговорног лица, уважавајући сљедеће елементе:

- а) Надлежност министра: Закон о комуналним дјелатностима даје јасно овлаштење министру, не министарству, да доноси правилник/уредбу/норму која регулише одређени сегмент тржишта/ у конкретном случају комуналних дјелатности,
 - б) Неизвршавање радних обавеза: Министар је морао (по Уставу УСК-а и Закону о организацији органа управе у ФБиХ) да усклади постојећи Правилник са Уредбом Владе ФБиХ, што није урадио, ни након бројних писаних и усмених упозорења,
 - в) Директне и индиректне посљедице на тржиште: неусклађеност Правилника са поменутом Уредбом Владе ФБиХ нарушила је тржишну конкуренцију кроз фаворизовање обрта као учесника тржишта, док је кроз примјену спорних одредби Правилника вршено ограничавање уласка на тржиште правним лицима, итд.
 - д) Управљачка одговорност министра: Министар представља и заступа министарство, организира и осигурава законито и ефикасно обављање свих послова из надлежности министарства, доноси подзаконске прописе и друге опште и појединачне акте за које је законом овлаштен (члан 56. став 2. Закона о организацији органа управе у ФБиХ), Министар је обавезан, на основу и у оквиру устава, закона и других прописа, савјесно и одговорно вршити повјерену му функцију и лично је одговоран за њено вршење, као и за рад министарства којим руководи (члан 57. став 1. Закона о организацији органа управе у ФБиХ), Министар је одговоран ако се у извршавању својих овлаштења и обавеза не придржава устава, закона и других прописа и општих аката, или ако у оквиру својих надлежности не осигурава провођење закона и других прописа и општих аката, или ако из других разлога постане недостојан вршења функције министра (Члан 58. став 1. Закона о организацији органа управе у ФБиХ),
- Да КонкурENCIЈски савјет БиХ утврди да се предметним Правилником, одредбама члана 16. и 17. Правилника, о броју запослених и техничкој опреми за правна лица, у односу на члан 17.а и 17.б Правилника о измјенама и допунама, чини ограничење тржишта и улагања, што је у супротности са чланом 4. став 1, тачка б) Закона о конкуренцији,
 - Да КонкурENCIЈски савјет утврди да предметни Правилник примјењује различите услове на правна лица у односу на обрте за исту врсту услуга погребних дјелатности,

стављајући правна лица у неповољнији положај, што је супротно члану 4. став 1, тачка д) Закона о конкуренцији,

- Да КонкурENCIЈски савјет утврди да предметни Правилник и пракса његовог провођења уводе додатне обавезе (најмање три запосленика, мини багер, техничка опрема) које нису неопходне ни пропорционале с обимом посла и нису законски основане, те да се тиме чини условљавање које није повезано са предметом услуге, што је супротно члану 4. став 1. тачка е) Закона о конкуренцији,
- Да КонкурENCIЈски савјет утврди да ли предметни Правилник представља запреку релевантном тржишту, у смислу члана 11. тачка 2. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта,
- Да се утврди да ли су кроз учешће у забрањеном споразуму, поступцима нечињења, односно неусклађивања спорних одредби Правилника са Уредбом Владе ФБиХ, надлежно Министарство и министар креирали тржишни амбијент погодан одређеним тржишним учесницима, науштрб других, те да се у том смислу подуму одговарајуће мјере у складу са Законом о конкуренцији, укључујући поништење дискриминаторних одредби Правилника, покретање поступка против надлежног Министарства и министра, те изрицање прописаних новчаних казни;
- Да се обавезе Министарство да изврши накнаду трошкова поступка подносиоцу захтјева (административне таксе у корист Буџета институција БиХ, а које настану у вези поступка, као и остале трошкове);
- Да КонкурENCIЈски савјет, било по захтјеву или по службеној дужности, изврши и друге законом прописане радње, против Министарства, надлежног министра, као и против Кантоналне управе за инспекцијске послове, с циљем отклањања запрека релевантном тржишту, а кроз поштовање принципа уставности и законитости, односно примјене одредбе Устава УСК-а, којом је прописано да се сви појединачни акти и радње органа власти у Кантону, као и појединачни акти институција које обављају јавна овлашћења, морају заснивати на закону или на другом пропису донесеном на основу закона. Како се у ниједном закону не налази упориште за одређивање броја запослених за погребна друштва, то је евидентно да је Министарство – које није ускладило предметне одредбе Правилника (члан 16. и 17.), али и кантонални инспектор – који је исте примјењивао иако је знао или био дужан знати да исте нису у складу са Законом, односно Уредбом Владе ФБиХ, поступали супротно Закону, учествујући у забрањеном споразуму у смислу члана 4. став 1) тачка б), д) и е) Закона о конкуренцији, што за посљедицу има нарушавање начела слободног тржишног такмичења и тржишне конкуренције чиме се, поред материјалне штете, Предузећу спријечио а потом ограничио (и још увијек ограничава) слободан приступ на тржиште, а према члану 11. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта.

У одговору на Закључак, запримљен дана 03.12.2025. године под бројем: УП-01-26-3-019-14/25, Министарство истиче следеће:

- На наводе Подносиоца захтјева да су Министарство и надлежни министар дуготрајном примјеном Правилника о условима минималне стручне и техничке оспособљености субјеката који могу обављати комуналне дјелатности, те одлагањем доношења његових измјена и допуна, суштински и циљано погодовали одређени привредним субјектима – обртима, чиме је ограничена конкуренција на тржишту пружања комуналних услуга погребних дјелатности на подручју Унско – санског кантона, односно да су својим дјеловањем утјецали на тржиште стављајући правна лица у неповољнији положај у односу на конкуренте – обрте, Министарство износи сљедеће;
- Поступак у односу на наведеног привредног субјекта вођен је код надлежног органа у вријеме када је на снази био Закон о комуналним дјелатностима („Службени гласник Унско – санског кантона“, број: 4/11, 11/11, 6/12, 13/12, 8/15 и 14/17) и Правилник о условима минималне стручне и техничке оспособљености субјеката који могу обављати комуналне дјелатности („Службени гласник Унско – санског кантона“, бр.: 10/16, 17/16 и 11/20);
- Законом о комуналним дјелатностима одређене су дјелатности индивидуалне и заједничке комуналне потрошње;
- Одредбом члана 11. цитираног закона одређено је да комуналне дјелатности могу да обављају јавна предузећа комуналних дјелатности, привредна друштва и обртници;
- Одредбом члана 13. истог закона, прописана је обавеза доношења Правилника о условима минималне стручне и техничке оспособљености субјеката из напријед наведеног члана 11, односно субјеката који могу обављати комуналне дјелатности индивидуалне и заједничке комуналне потрошње;
- Правилником о условима минималне стручне и техничке оспособљености субјеката који могу обављати комуналне дјелатности, који је тада био на снази, одређено је да погребну дјелатност, као дјелатност индивидуалне комуналне потрошње могу да обављају јавна предузећа, привредна друштва и обртници;
- Да би могли обављати погребну дјелатност, наведена правна лица потребно је да испуњавају одређене минималне услове стручне и техничке опремљености, а што је регулисано одредбама члана 16. и 17. наведеног Правилника;
- У поступку утврђивања минималних стручних и техничких услова за обављање комуналних дјелатности индивидуалне и заједничке потрошње, ово Министарство проводи управни поступак у којем се именује комисија ради утврђивања испуњења увјета стручне и техничке опремљености, изврши се увиђај, те издаје рјешење о испуњавању услова за обављање дјелатности, рјешење важи пет година, а све у складу са одредбама Правилника о условима минималне стручне и техничке оспособљености субјеката који могу обављати комуналне дјелатности;
- Министарство оспорава тврдњу да је његова пракса била усмјерена на фаворизовање одређених субјеката или обрта. Све одлуке Министарства доносиле су се у оквиру

законских надлежности и с циљем заштите јавног интереса. Министарство континуирано ради на усклађивању својих прописа и поступака, а евентуална одлагања произлазила су из нужних административних и процедуралних корака на које ово Министарство не може утицати;

- На приједлог Министарства, Скупштина Унско – санског кантона је дана 15.07.2025. године усвојила Закон о измјенама и допунама Закона о комуналним дјелатностима који је објављен у „Службеном гласнику Унско – санског кантона“, број 19/25;
- Цјелокупан поступак израде, консултација и прибављања мишљења одвијао се током 2024. године, уз поштивање прописаних процедура и рокова. Министарство је приликом израде Нацрта Закона, сходно одредбама члана 95. Закона о локалној самоуправи Унско – санског кантона („Службени гласник Унско - санског кантона“, број 8/11) било дужно провести консултације са градовима и општинама Унско – санског кантона, јавним комуналним предузећима и јавним установама које се баве комуналним дјелатностима;
- Такође, у складу са чланом 16. Пословника о раду Владе Унско – санског кантона („Службени гласник Унско – санског кантона“, број: 21/21) обавеза Министарства је била прибављање мишљења од Министарства правосуђа и управе, Министарства финансија и Уреда за законодавство;
- Наведене процедуре Министарство је у цјелости испоштовало, што је захтијевало одређени временски период;
- На приједлог Министарства, Влада Унско – санског кантона је Закључком број: 03-02-51-1789/2024 од 20.12.2024. године утврдила Нацрт Закона и упутила га у даљу процедуру. Скупштина Унско - санског кантона је Закључком број: 01/1-2-45-420/25 од 17.02.2025. године прихватила Нацрт Закона о измјенама и допунама Закона о комуналним дјелатностима и задужила Министарство да у року од 60 дан проведе јавну расправу;
- Јавна расправа о Нацрту Закона о измјенама и допунама Закона о о комуналним дјелатностима одржана је дана 20.03.2025. године у Бихаћу;
- На Јавној расправи присуствовали су и представници Меџлиса ИЗ Бихаћ и Цазин, Муфтијства бихаћког, те погребних предузећа. Представници вјерских заједница истакли су потребу измјене члана 11. основног текста Закона, како би се вјерске заједнице могле препознати као субјекти овлаштени за обављање комуналних дјелатности са правом пружања погребних услуга те управљања и одржавања властитим гробљима/мезарјима. Такође су указали на проблеме у пракси везане уз услове за обављање погребних дјелатности, нарочито у односу на стручни кадар, те разлике између привредних друштава и обртника прописане важећим Правилником;
- Министарство је уважило примједбе, те је након анализе свих прикупљених примједби и сугестија, дана 15.05.2025. године упутило Приједлог Закона о измјенама и допунама Закона о комуналним дјелатностима Влади Унско – санског

кантона, која га је 16.05.2025. године утврдила, те исти упутила Скупштини Унско-санског кантона у даљу процедуру;

- Министарство је и у фази израде приједлога закона било обавезно прибавити мишљења Министарства правосуђа и управе, Министарства финансија и Уреда за законодавство, за шта је потребан одређен временски период;
- Скупштина Унско – санског кантона је на 28. редовној сједници одржаној дана 15.07.2025. године усвојила Закон о измјенама и допунама Закона о комуналним дјелатностима;
- Будући да правно лице МИЗ Сабур д.о.о. истиче да је орган одуговлачио са доношењем новог Правилника, Министарство жели истаћи да динамика овог процеса у великој мјери зависи од Владе и Скупштине Унско-санског кантона. Иако Правилник доноси Министар, Министарство је сматрало да измејене Правилника треба проводити тек након усвајања измјена Закона, будући да се одређени дијелови Правилника могу мијењати тек након што су одговарајуће одредбе утврђене Законом, нпр. Третирање вјерских заједница као субјеката који могу обављати комуналне дјелатности погребних послова, а што су представници вјерских заједница истивали као приоритетно;
- Будући да је током јавне расправе Исламска заједница указала на потребу да се вјерске заједнице уврсте међу субјекте који могу обављати комуналне дјелатности, у погледу пружања погребних услуга те управљања и одржавања властитих гробаља/мезарја, Министарство је овај приједлог оцијенило оправданим и у члану 6. Приједлога Закона допунило члан 11. новим ставом (3) којим се прописује: „Комуналну дјелатност могу обављати и вјерске заједнице са правом пружања погребних услуга те управљања и одржавања властитим гробљима/мезарјима;
- Министарство је на овај начин омогућило вјерским заједницама да обављају погребну дјелатност без потребе оснивања додатног правног лица (д.о.о.), чиме је уважена њихова стварна улога и пракса у пружању погребних услуга те управљању и одржавању гробљима/мезарјима, те је на тај начин Министарство прихватило основну примједбу представника вјерске заједнице;
- Предметним измјенама и допунама Закона предвиђена је обавеза израде Пречишћеног текста Закона, стога је овај орган након ступања на снагу истог, приступио изради Пречишћеног текста, те је исти дана 29.08.2025. године, сходно одредбама члана 153. Пословника Скупштине Унско - санског кантона („Службени гласник Унско - санског кантона“, број: 9/17 и 11/21) упућен Комисији за уставна, законодавно – правна и питања европских интеграција;
- Комисија за уставна, законодавно – правна и питања европских интеграција у вези пречишћеног текста није заузела став. Међутим, иако пречишћени текст Закона није званично утврђен од стране Комисије, Министарство је приступило изради Правилника о условима минималне стручне и техничке опремљености субјеката који

могу обављати комуналне дјелатности, имајући у виду законски оквир и потребу за његовом правовременом примјеном;

- Министар Министарства за грађеве, просторно уређење и заштиту околиша је дана 10.11.2025. године донио нови Правилник о условима минималне стручне и техничке опремљености субјеката који могу обављати комуналне дјелатности, број: 11-02-12973-3/25 од 10.11.2025. године. Предметни Правилник је објављен у Службеном гласнику Унско – санског кантона, број: 26/25;
- У току израде Правилника затражено је мишљење Уреда за законодавство Владе Унско – санског кантона у погледу његове усклађености са Уставом кантона и правним системом као и Правилима и поступцима за израду закона и других прописа Федерације БиХ („Службене новине ФБиХ“, број 35/05);
- Важећи правилник се ускладио са Законом о измјенама и допунама Закона о комуналним дјелатностима у погледу субјеката на које се Правилник односи (између осталих и вјерске заједнице), те су у односу на претходни, измијењени услови стручне оспособљености субјеката који могу обављати комуналне дјелатности погребних послова;
- Одредбама члана 17. наведеног Правилника прописано је: „Члан 17. (Стручна оспособљеност субјеката који могу обављати комуналне дјелатности погребних послова) (1) Стручна оспособљеност запосленика подразумијева да јавна комунална предузећа, привредна друштва, јавне установе и вјерске заједнице које могу обављати комуналне дјелатности погребних послова, морају у радном односу са пуним радним временом имати уписаног најмање једног радника са завршеном најмање нижом стручном спремом (2) Код субјеката који комуналне дјелатности погребних послова обављају као обрт, запослеником у смислу става (1) се сматра лице на које је регистриран обрт (власник обрта) или лице које власник обрта запошљава.“;
- Дакле, будући да су вјерске заједнице истицале неравноправност у погледу услова стручне оспособљености између привредног друштва (д.о.о.) и обртника, Министарство је наведени услов измијенило на напријед наведени начин;
- Што се тиче услова техничке опремљености, Министарство у овом случају није вршило измјене у односу на раније важећи Правилник. Конкретно, мини багер као техничку опрему морају имати на располагању правна лица, док тај услов не важи за обртнике. Међутим, мини багер правна лица не морају имати у власништву, већ га требају имати на располагању, нпр. Путем уговора о најму или другог одговарајућег правног основа, што се најчешће и појављује у пракси;
- Будући да привредни субјекат МИЗ САБУР д.о.о. Цазин у свом захтјеву истиче да одредбе Правилника о условима минималне стручне и техничке опремљености нису усклађене с Уредбом Владе ФБиХ о престанку важења уредбе о условима које је предузеће, односно друго правно лице дужно да испуни у погледу броја запослених радника, Министарство истиче да Уредба о условима које је предузеће односно

друго правно лице дужно да испуни у погледу броја запослених радника („Службене новине ФБиХ, број 15/98) није ни регулисала дјелатност 96.03 – Погребне и сродне дјелатности;

- Уред за законодавство Владе Унско- санског кантона у овом погледу није истакао примједбе на достављени Правилник о условима минималне стручне и техничке оспособљености субјеката који могу обављати комуналне дјелатности;
- Узимајући у обзир законски основ за доношење Правилника, исти може прописивати број радника у дијелу стручног кадра. Како смо већ навели, правни основ за доношење Правилника о условима минималне стручне и техничке оспособљености субјеката који могу обављати комуналне дјелатности садржај је учлану 13. Закона о комуналним дјелатностима, којим је прописано да министар надлежан за комуналне послове доноси Правилник о увјетима минималне стручне и техничке оспособљености субјеката који могу обављати комуналне дјелатности;
- Комуналне дјелатности одређене су Законом о комуналним дјелатностима, те је чланом 4. став (1) тачка г) истог прописано да су погребне дјелатности комуналне дјелатности индивидуалне потрошње;
- Чланом 6. Закона о комуналним дјелатностима прописано је: „(1) Комуналне дјелатности су од јавног интереса и и јављају се као јавне службе. (2) Под појмом јавног интереса у комуналним дјелатностима подразумева се задовољавање оних потреба друштва које су незамјењив услов живота и рада грађана, државних органа, привредних и других субјеката на подручју Кантона, (3) Под појмом јавне службе у комуналним дјелатностима подразумевају се комуналне дјелатности из члана 4. овог Закона, које као општекорисне дјелатности представљају системску цјелину организовања и вршења путем државних служби, јединица локалне самоуправе те субјеката којима су повјерене на обављање, а исти су дужни да пружају услуге у складу са овим Законом и подзаконским прописима донесеним на основу овог Закона, те у складу са посебним прописима који регулишу поједине комуналне дјелатности.“;
- Сходно томе, комуналне дјелатности представљају дјелатности од јавног интереса и имају посебан значај за друштво. Овлашћење министра за доношење Правилника осигурава provedбу Закона, укључујући прописивање броја радника у дијелу стручног кадра за погребне дјелатности, чиме се јамчи квалитета и законитост пружања ових услуга;
- Министарство истиче да, уколико је до сада постојала неравноправност у погледу услова које морају испуњавати привредна друштва (д.о.о.) и обртници, нови Правилник доноси све субјекте у равноправнији положај, посебно у дијелу стручног кадра, чиме се осигурава једнак приступ тржишту и квалитетно пружање комуналних услуга;
- У односу на наводе привредног субјекта МИЗ САБУР д.о.о. Цазин које се односе на поступање кантоналног инспектора, овај орган истиче да Кантонални комунални

инспектор врши инспекцијски надзор над примјеном предметног Правилника. У поступање кантоналног инспектора, као и у мјере које он налаже приликом вршења инспекцијског надзора, овај орган не може улазити будући да је кантонални инспектор државни службеник са посебним овлашћењима који поступа у складу са Законом о инспекцији Унско-санског кантона.

Запримљени одговор Министарства на достављени Закључак, упућен је Подносиоцу захтјева, актом број: УП-01-26-3-019-15/25 од дана 03.12.2025. године, а на који је Подносилац захтјева доставио своје изјашњење, поднеском запримљеним под бројем: УП-01-26-3-019-16/25 дана 16.12.2025. године, у којем се наводи сљедеће:

***¹

Напријед наведено изјашњење Подносиоца захтјева достављено је Министарству актом број: УП-01-26-3-019-17/25 од дана 06.01.2026. године.

3. Закључак о продужењу рока за доношење коначног рјешења

КонкурENCIЈСКИ савјет је на 40. (четрдесетој) сједници дана 18.02.2026. године донио Закључак о продужењу рока за доношење коначног рјешења, под бројем: УП-01-26-3-019-27/25, у складу са чланом 41. став (2) Закона о конкуренцији, с обзиром да је према стању списка процијењено да КонкурENCIЈСКИ савјет неће бити у могућности донијети коначно рјешење, у року прописаном чланом 41. став (2) тачка ц) Закона о конкуренцији, јер је за утврђивање чињеничног стања и оцјену доказа било неопходно прикупити додатне податке и документацију, те извршити анализе истих.

Закључак о продужењу рока за доношење коначног рјешења је достављен странкама у поступку дана 19.02.2026. године, и то актима бр. УП-01-26-3-019-28/25 и УП-01-26-3-019-29/25.

4. Усмена расправа

Будући да се у поступку ради о странкама са супротним интересима, КонкурENCIЈСКИ савјет је одржао усмену расправу дана 25.02.2026 године, у складу са чланом 39. Закона о конкуренцији, којој су приступили законски заступник и пуномоћник привредног субјекта МИЗ -САБУР д.о.о. Подносиоца захтјева и пуномоћник Министарства, о чему је сачињен Записник са усмене расправе, број: УП-01-26-3-019-30/25.

Документацију и одговоре на додатна питања, упућена од стране водиоца поступка током усмене расправе, као и краће изјашњење у односу на наводе супротне стране изнесене на усменој расправи, привредни субјекат МИЗ-САБУР д.о.о. доставио је у остављеном року од 15 дана, поднеском запримљеним под бројем: УП-01-26-3-019-32/25 дана 12.03.2026. године и исти је упућен супротној страни на увид, актом број: УП-01-26-3-019-34/25 од дана 16.03.2026. године.

¹ ***- скраћена верзија рјешења у складу са чланом 44 став (2) Закона о конкуренцији („Службени гласник БиХ“, бр. 48/058, 76/07 и 80/09)

Подносилац захтјева у напријед наведеном поднеску, у најкраћем, наводи сљедеће:

Министарство је своје изјашњење на наводе изнесене на усменој расправи, као и одговоре на додатна питања постављена током усмене расправе од стране водиоца поступка, доставило дана 19.03.2026. године, поднеском запримљеним под бројем: УП-01-26-3-019-35/25, те је исти упућен Подносиоцу захтјева, актом број: УП-01-26-3-019-36/25 дана 25.03.2026. године.

У достављеном изјашњењу Министарства, наводи се сљедеће:

Министарство у наведеном изјашњењу наводи и сљедеће:

Подносилац захтјева је, у свом изјешњењу на напријед наведено, доставило поднесак, запримљен дана 09.04.2026. године под бројем УП-01-26-3-019-37/25, у којем се наводи сљедеће:

Напријед наведени поднесак Подносиоца захтјева достављен је Министарству актом број: УП-01-26-3-019-39/25 од дана 14.04.2025. године.

5. Правни оквир предметног поступка

Конкуренијски савјет је у току поступка примијенио одредбе Закона о конкуренцији, Одлуке о утврђивању релевантног тржишта („Службени гласник БиХ“, бр. 18/06 и 34/10), као и одредбе Закона о управном поступку („Службени гласник БиХ“, бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16).

Такође, Конкуренијски савјет узео је у обзир одредбе Правилника о условима минималне стручне и техничке опремљености субјеката који могу обављати комуналне дјелатности („Службени гласник УСК“, број: 10/16, 17/16 и 11/20), Закона о комуналним дјелатностима („Службени гласник Унско – санског кантона“, број: 4/11, 11/11, 6/12, 13/12, 8/15, 14/17 и 19/25), Уредбе Владе ФБиХ, В. број: 1385/2021 од 09.09.2021. године и Правилника о увјетима минималне стручне и техничке опремљености субјеката („Службени гласник УСК“, број: 26/25)

6. Релевантно тржиште

Релевантно тржиште, у смислу члана 3. Закона о конкуренцији, те чл. 4. и 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, чини тржиште одређених производа/услуга који су предмет обављања дјелатности на одређеном географском тржишту.

Према одредби члана 4. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно тржиште производа обухвата све производе и/или услуге које потрошачи сматрају међусобно замјењивим с обзиром на њихове битне карактеристике, квалитет, намјену, цијену или начин употребе.

Према одредби члана 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно географско тржиште обухвата цјелокупан или значајан дио територије Босне и Херцеговине на којем привредни субјекти дјелују у продаји и/или куповини релевантне услуге под једнаким или довољно уједначеним условима и који то тржиште битно разликују од услова конкуренције на сусједним географским тржиштима.

С обзиром на напријед наведено, а у вези утврђивања постојања забрањеног конкуренцијског дјеловања у односу на доношење и примјену предметног Правилника, чије се одредбе односе на комуналну дјелатност погребних услуга, као релевантно тржиште услуга предметног поступка утврђено је тржиште вршења комуналне дјелатности погребних послова.

С обзиром да се примјена предметног Правилника односила на подручје Унско – санског кантона, као релевантно тржиште у географском смислу предметног поступка утврђено је тржиште Унско – санског кантона.

Слиједом наведеног, релевантно тржиште услуга предметног поступка је тржиште вршења комуналне дјелатности погребних послова у Унско – санском кантону.

7. Утврђено чињенично стање и оцјена доказа

Чланом 4. став (1) Закона је прописано да су забрањени споразуми, уговори, поједине одредбе споразума или уговора, заједничка дјеловања и прешутни договори привредних субјеката, као и одлуке и други акти привредних субјеката, који наведеним активностима/актима директно или индиректно учествују или утичу на тржиште, а који за циљ и посљедицу имају спрјечавање, ограничавање или нарушавање конкуренције на тржишту. Чланом 4. став (1) тач. а), б), ц), д) и е) Закона прописано је да су забрањени споразуми, уговори, поједине одредбе споразума или уговора, заједничка дјеловања, изричит и прешутни договори привредних субјеката, као и одлуке и други акти привредних субјеката који за циљ и посљедицу имају спрјечавање, ограничавање или нарушавање тржишне конкуренције на релевантном тржишту, а који се односе на се односе на;

- а) директно или индиректно утврђивање куповних и продајних цијена или било којих других трговинских услова;
- б) ограничавање и контролу производње, тржишта, техничког развоја или улагања;
- ц) подјелу тржишта или извора снабдијевања;

д) примјену различитих услова за идентичне трансакције с другим привредним субјектима, доводећи их у неповољан положај у односу на конкуренцију;

е) закључивање таквих споразума којима се друга страна условљава да прихвати додатне обавезе које по својој природи или обичајима у трговини нису у вези с предметом споразума.

Споразуми забрањени у складу са чланом 4. став (1) Закона о конкуренцији су ништавни.

Министарство за грађеве, просторно уређење и заштиту околиша Унско-санског кантона, као управни орган Унско – санског кантона, у складу са чланом 2. став (2) Закона о конкуренцији, представља привредни субјекат, када посредно или непосредно учествује или утиче на тржиште, односно одредбе Закона о конкуренцији примјењују се на све органе власти/институције на свим нивоима власти у Босни и Херцеговини, без обзира на њихов правни статус, осниваче или власништво, када својим дјеловањем спрјечавају, ограничавају или нарушавају тржишну конкуренцију у Босни и Херцеговини.

Након сагледавања свих релевантних чињеница, доказа и документације достављене од странака у поступку, одржане усмене расправе, као и података којима располаже Конкуренцијски савјет, у предметном поступку утврђује се сљедеће:

- привредни субјекат МИЗ – САБУР д.о.о. Цазин је привредни субјекат са статусом правног лица, чији је оснивач Меџлис Исламске заједнице Цазин, Босанских шехида бб, са основном регистрованом дјелатности: погребне и сродне дјелатности;
- Министарство за грађеве, просторно уређење и заштиту околиша Унско-санског кантона је кантонални орган управе Унско – санског кантона чија основна надлежност је планирање, регулисање и надзор над развојем простора, изградњом објеката и заштитом околиша на подручју кантона, као и унапређење комуналних дјелатности;
- Министарство за грађеве, просторно уређење и заштиту околиша Унско-санског кантона је донијело Правилник о условима минималне стручне и техничке опремљености субјеката који могу обављати комуналне дјелатности („Службени гласник УСК“, број: 10/16, 17/16 и 11/20), који је ступио на снагу дана 30. јуна 2016. године, чијим одредбама чланова 16. и 17. се регулисала комунална дјелатност обављања погребних послова у смислу техничке и стручне опремљености субјеката који могу обављати комуналне дјелатности погребних послова и којим се регулаторно утицало на тржиште обављања комуналних дјелатности погребних послова на подручју Унско – санског кантона;
- наведене одредбе су се једнако односиле и на јавна комунална предузећа, као и на привредна друштва и обрте који су регистровани за обављање одређене врсте комуналне дјелатности, сви означени као: субјекти, у смислу члана 2. наведеног правилника;
- чланом 16. предметног Правилника из 2016. године било је прописано да субјекти који обављају погребне послове морају располагати: једним специјализованим возилом за превоз умрлих, једним мини багером и једним комадом комплетно опремљених колица с са алатом;

- чланом 17. Правилника било је прописано да субјекти који могу обављати комуналне дјелатности погребних послова морају у радном односу са пуним радним временом имати најмање 3 радника;
- измјенама и допунама Правилника, донесеним 6. маја 2020. године, а који је ступио на снагу дана 16. маја 2020. године („Службеном гласнику УСК“, број 11/20), извршене су измјене чл. 16. и 17. Правилника, те уведени чланови 17. а и 17.б којима су прописани посебни услови за обртнике који обављају погребну дјелатност;
- наведеним измјенама и допунама Правилника, извршена је измјена постојећег термина субјекти, на начин да се исти замијенио термином *јавна комунална предузећа и привредна друштва*, те је према измијењеним чл. 16. и 17. обавеза посједовања једног специјализованог возила за превоз умрлих, једног мини багера и једног комада комплетно опремљених колица са алатом, те три запослена утврђена искључиво само за јавна комунална предузећа и привредна друштва;
- члановима 17.а и 17.б Правилника за обрте није прописана обавеза од минимално три запослена радника нити обавеза располагања мини багером у обиму у којем је то прописано за правна лица, већ обавеза посједовања најмање једног специјализованог возила за превоз умрлих и једног сета комплетно опремљених колица са алатом, у погледу увјета техничке оспособљености, те завршена најмање нижа стручна спрема за физичко лице на које је регистриран обрт или запослена особу са завршеном најмање нижом стручном спремом;
- на тај начин предметним Правилником успостављен је различит регулаторни третман између привредних друштава, јавних предузећа и обрта, иако наведени субјекти обављају исту комуналну дјелатност погребних услуга;
- Закон о комуналним дјелатностима Унско-санског кантона не прописује обавезу минималног броја запослених радника за обављање погребне дјелатности;
- Уредба Владе Федерације БиХ о условима које је предузеће, односно друго правно лице дужно испуњавати у погледу броја запослених радника ради обављања регистроване дјелатности, број: 66/98 од 19.03.1998. године, престала је важити доношењем Уредбе о престанку важења уредбе о условима које је предузеће, односно друго правно лице дужно испуњавати у погледу броја запослених радника ради обављања регистроване дјелатности, В. број 1385/2021 од 09.09.2021. године;
- Инспекторат урбанистичко – грађевинске, еколошке и комуналне инспекције, у оквиру Кантоналне управе за инспекцијске послове Унско – санског кантона је рјешењем, број: УП-1-17-19-10861/24-1042-004-П од дана 22.10.2024. године, а након обављеног инспекцијског надзора у привредном субјекту МИЗ- САБУР д.о.о. дана 09.10.2024. године, привремено забранио привредном субјекту МИЗ – САБУР д.о.о. обављање комуналних дјелатности индивидуалне комуналне потрошње, до отклањања недостатака и прибављања рјешења о испуњавању минималне стручне и техничке оспособљености за обављање погребних послова од надлежног Министарства;
- након престанка важења напријед наведене Уредбе, Министарство у предметном Правилнику није извршило усклађивање чланова 16. и 17. Правилника, у дијелу који се односи на број запослених радника код правних лица;
- Подносилац захтјева, односно привредно друштво МИЗ Сабур д.о.о. Цазин, поднијело је захтјев за издавање рјешења о испуњавању минималних техничких и стручних услова за обављање погребне дјелатности;

- против Подносиоца захтјева је вођен инспекцијски поступак због обављања дјелатности без рјешења Министарства, те су изречене новчане казне и мјера привремене забране рада;
- Министарство није издало тражено рјешење све док Подносилац захтјева није пријавио укупно три запослена радника, позивајући се управо на члан 17. Правилника, те је рјешење о испуњавању минималних услова стручне и техничке оспособљености за обављање погребних послова као комуналне дјелатности индивидуалне комуналне потрошње за Подносиоца захтјева дана 14.04.2025. године под бројем: 11-19-15816-УП-1/24;
- Кантонални суд у Бихаћу је пресудом број 01 0 У 020649 24 У од 25.04.2025. године утврдио да предметни Правилник није усклађен са Уредбом Владе ФБиХ о престанку важења уредбе о броју запослених радника, те да је због тога дошло до погрешне примјене материјалног права;
- тржишни учинци предметног Правилника су произвели да су правна лица и јавна комунална предузећа имали различите услове у погледу обављања комуналних погребних услуга, те су правна лица имала веће трошкове пословања због обавезног запошљавања најмање три радника и испуњавања додатних техничких услова, док обрти нису имали исте обавезе;
- Из наведеног се утврђује да је различит третман тржишних учесника успостављен управо извршеним измјена Правилника, и то чл.16. Правилника, односно 17., 17.а и 17.б Правилника;
- Из наведених одредби произлази да су правна лица, доношењем и примједбом спорних одредби Правилника, стављена у неповољнији регулаторни и тржишни положај у односу на обрте у погледу: кадровских услова, техничких услова, трошкова пословања и приступа тржишту погребних услуга, односно створен је различит положај тржишних учесника који обављају идентичну тржишну дјелатност;
- на приједлог Министарства, Скупштина Унско-санског кантона је дана 15.07.2025. године усвојила Закон о измјенама и допунама Закона о комуналним дјелатностима (“Службени гласник УСК”, број:19/7), према којим измјенама су вјерске заједнице препознате као субјекти који имају право пружања погребних услуга, те управљања и одржавања властитим гробљима/мезарјима;
- Министарство за грађење, просторно уређење и заштиту околиша је дана 10.11.2025. године донијело нови Правилник о увјетима минималне стручне и техничке опремљености субјеката (“Службени гласник УСК”, број: 26/25);
- новим Правилником о условима минималне стручне и техничке опремљености субјеката измијењени су услови стручне оспособљености субјеката који могу обављати комуналне дјелатности погребних послова;
- Министарство је навело да су измјене извршене ради отклањања истакнутих неравноправности од стране вјерских заједница у погледу услова стручне оспособљености између привредних друштава и обртника, а што се тиче техничке оспособљености, Министарство није вршило измјене у односу на раније важећи Правилник.

У том смислу, чињенично стање указује да су постојале ограничавајуће регулаторне мјере у смислу предметног подзаконског акта чијим доношењем и примјеном је дошло до тржишних ефектата ограничења конкуренције, првенствено кроз различит третман правних

лица у односу на обрте при обављању идентичне комуналне дјелатности погребних услуга. Посебно је релевантно да се наводи односе на утврђена ограничења која се огледају кроз:

- различите кадровске и техничке услове за правна лица и обрте;
- задржавање обавезе минимално три запослена за правна лица и након престанка важења федералне уредбе која је представљала нормативну основу за такво ограничење;
- фактичко повећање трошкова пословања правних лица;
- отежан приступ тржишту и смањену конкурентност правних лица у односу на обрте.

Као посебно значајну доказну вриједност Конкуренцијски савјет је узео пресуду Кантоналног суда у Бихаћу број 01 0 У 020649 24 У од 25.04.2025. године, којом је утврђено да предметни Правилник није усклађен са Уредбом Владе ФБиХ о престанку важења уредбе о условима које је предузеће односно друго правно лице дужно да испуњава у погледу броја запослених радника, те да је због тога дошло до погрешне примјене материјалног права.

На основу наведеног, Конкуренцијски савјет је утврдио повреду Закона, која је настала примјеном спорних одредби Правилника, у периоду од доношења Правилника о измјенама и допунама истог 2020. године до стављања ван снаге доношењем новог подзаконског акта који уређује исту материју, односно Правилника о условима минималне стручне и техничке опремљености субјеката (“Службени гласник УСК”, број: 26/25). Примјеном одредби предметног правилника дошло је до ограничавања релевантног тржишта вршења комуналне дјелатности погребних послова на подручју Унско – санског кантона. Подносиоцу захтјева, као учеснику на том релевантном тржишту, због неиспуњавања неједнаких услова који су били прописани, у одређеном временском периоду било је онемогућено обављање дјелатности вршења погребних услуга, а управо због примјене различитих услова за привредне субјекте који судјелују на истом релевантном тржишту као конкуренти. Неспорно је да су се доношењем и примјеном спорних одредби Правилника правна лица налазила у неповољнијем тржишном положају у односу на обрте, због чега у предметном поступку утврђена повреда у смислу члана 4. став (1) тач. б) и д) Закона.

У односу на захтјев привредног субјекта МИЗ САБУР д.о.о. за покретање поступка утврђивања забрањеног конкуренцијског дјеловања и утврђивања личне одговорности физичког лица означеног као министар и потписник предметног подзаконског акта, Конкуренцијски савјет истиче да се поступак пред Конкуренцијским савјетом, у смислу Закона о конкуренцији Босне и Херцеговине, може водити искључиво против оних физичких лица која учествују на тржишту обављајући економску дјелатност, те на тај начин утичу на исто, односно који у смислу члана 2. став (1) Закона представљају привредне субјекте. Будући да наведено физичко лице, поступајући у својству министра у вријеме доношења и примјене предметног правилника није дјеловало као тржишни учесник, нити је обављало економску дјелатност, нису били испуњени услови за вођење поступка против тог лица у оквиру поступка утврђивања забрањеног конкуренцијског дјеловања, односно

нису постојале процесне нити материјалноправне претпоставке за покретање и вођење поступка тог лица пред Конкурвенцијским савјетом Босне и Херцеговине.

Надаље, Конкурвенцијски савјет је у предметном поступку утврдио да је спорни Правилник, стављен ван снаге даном доношења новог Правилника о условима минималне стручне и техничке опремљености субјеката (“Службени гласник УСК”, број: 26/25), односно дана 10.11.2025. године. Правилник о условима минималне стручне и техничке опремљености субјеката (“Службени гласник УСК”, број: 26/25) регулише услове техничке опремљености на начин да и даље садржи одредбе према којима се утврђују различити односи у погледу техничке опремљености субјеката, односно вјерске заједнице морају имати на располагању мини-багер или уговор о закупу мини-багера, док се обрима тај услов техничке опремљености не наводи. С тим у вези, а имајући у виду да се предметни поступак не односи на наведени правилник из 2025. године, Конкурвенцијски савјет даје препоруку, у складу са чланом 43. став (3) Закона, да надлежно министарство, имајући у виду релевантне одредбе Закона које се односе на забрањена конкурвенцијска дјеловања, изврши усклађивање подзаконског акта којим се уређују минимални стручни и технички услови за обављање комуналне дјелатности погребних услуга. Министарство је доношењем подзаконских аката у оквиру своје надлежности чиме се врши утицај на тржиште, дужно учесницима на истом обезбиједити једнаке, објективне, пропорционалне и недискриминаторне услове за обављање истих дјелатности, без обзира на правну форму организовања привредног субјекта, односно потребно је отклонити сва регулаторна рјешења која доводе до различитог третмана правних лица и обрима у погледу кадровских и техничких услова обављања дјелатности, укључујући обавезу минималног броја запослених и техничке опремљености, уколико таква ограничења нису заснована на јасним, објективним и пропорционалним критеријумима који су непосредно повезани са природом и сигурним обављањем предметне дјелатности.

Имајући у виду напријед наведено, Конкурвенцијски савјет је одлучио као у тачки 1. диспозитива овог Рјешења.

У односу на захтјев за утврђивањем повреде члана 4. став (1) тачка е) Закона, Конкурвенцијски савјет цијени да се предметни услови, који су се односили на различите стручне и техничке захтјеве прописане правним лицима и обрима за обављање исте комуналне дјелатности, не могу квалификовати као условљавање прихватања додатних обавеза које по својој природи или према трговинским обичајима нису у вези са предметом споразума, из разлога што предметна ограничења не произлазе из споразумног односа између тржишних учесника, него из регулаторног акта надлежног органа. Како је напријед наведено, такви услови могу представљати регулаторну мјеру која производи ограничавајуће ефекте на тржишту кроз различит третман учесника на тржишту и отежавање равноправног приступа обављању предметне дјелатности. С тим у вези, Конкурвенцијски савјет није утврдио повреду из члана 4. став (1) тачка е) Закона.

Имајући у виду напријед наведено, Конкурвенцијски савјет је одлучио као у тачки 2. диспозитива овог Рјешења.

8. Новчана казна

У смислу члана 48. став (1) тачка б) Закона, новчаном казном у износу највише до 10% вриједности укупног годишњег прихода привредног субјекта, из године која је претходила години у којој је наступила повреда закона, казниће се привредни субјекат, ако закључи забрањени споразум на начин прописан одредбама члана 4. Закона о конкуренцији.

Конкуренцијски савјет је приликом изрицања висине новчане казне узео у обзир намјеру те дужину трајања повреде Закона о конкуренцији, као и посљедице које је иста имала на тржишну конкуренцију, у смислу члана 52. Закона о конкуренцији.

Полазећи од неспорно утврђене чињенице да је Министарство, доношењем и примјеном Правилника о условима минималне стручне и техничке опремљености субјеката који могу обављати комуналне дјелатности, које се односе на прописивање посебних услова за обављање комуналних дјелатности („Службени гласник УСК, бр. 10/16, 17/16 и 11/20), и то одредбама чл. 16., 17., укључујући одредбе чл. 17. а и 17. б, спријечило, ограничило и нарушило конкуренцију на релевантном тржишту вршења комуналне дјелатности погребних послова на подручју Унско – санског кантона, у смислу члана 4. став (1) тач. б) и д) Закона о конкуренцији, изречена је новчана казна у појединачном износу од 509,00 КМ (петстотинадевет конвертибилних марака), што представља 0,025% усвојеног буџета Министарства за 2019. годину, који је износио 2.035.873,00 КМ („Службени гласник УСК“, број: 4/19).

С обзиром на висину изречене новчане казне, Конкуренцијски савјет није имао за циљ кажњавање искључиво ради кршења Закона о конкуренцији, већ да упозори Министарство на обавезу поштивања правила тржишне конкуренције утврђених одредбама Закона о конкуренцији.

У случају да се изречена новчана казна не уплати у утврђеном року иста ће се наплатити присилним путем, у смислу члана 47. Закона о конкуренцији, уз обрачунавање затезне камате за вријеме прекорачења рока, према важећим прописима Босне и Херцеговине.

Имајући у виду напријед наведено, Конкуренцијски савјет је одлучио као у тачки 4. диспозитива овог Рјешења.

9. Трошкови поступка

Чланом 105. став (2) Закона о управном поступку прописано је да када у поступку учествују двије или више страна са супротним интересом, страна која је изазвала поступак, а на чију штету је окончан, дужна је противној страни надокнадити оправдане трошкове који су настали у поступку.

Конкуренцијски савјет је дана 05.05.2026. године под бројем: УП-01-26-3-019-42/25 запримио поднесак Подносиоца захтјева којим се потражују настали трошкови у поступку покренутом против Министарства, и то: 1) за плаћену административну таксу на Захтјев за покретање поступка – 1.000,00 КМ, 2) за трошкове настале у вези учешћа директора привредног субјекта МИЗ – САБУР д.о.о., као законског заступника, те пуномоћника Меџлиса Исламске заједнице Цазин, као оснивача привредног субјекта МИЗ САБУР, на

усменој расправи одржаној дана 25.02.2026. године, а исти су обухватили трошкове превоза властитим моторним возилом на релацији Цазин – Сарајево – Цазин, те трошкове дневница и ноћења – 676,00 КМ и 3) административна такса на рјешење – 1.000,00 КМ.

Министарство није доставило свој захтјев за надокнаду трошкова.

Чланом 108. став (1) Закона о управном поступку прописано је да у рјешењу којим се поступак завршава, орган који доноси рјешење одређује ко сноси трошкове поступка, њихов износ и коме се и у ком року имају исплатити, те је у том смислу Конкурентијски савјет Подносиоцу захтјева признао напријед наведене трошкове, као нужне и оправдане, у укупном износу од 3.176,00 КМ.

Имајући у виду напријед наведено, Конкурентијски савјет је одлучио као у тачки 5. диспозитива овог Рјешења.

10. Административна такса

Подносилац Захтјева на ово Рјешење у складу са чланом 2. тарифни број 107. став (1) тачка г) Одлуке о висини административних такси у вези са процесним радњама пред Конкурентијским савјетом („Службени гласник БиХ“, број 30/06, 18/11 и 75/18) је обавезан платити административну таксу у износу од 1.500,00 КМ у корист Буџета институција Босне и Херцеговине.

У складу са одредбом члана 3. став (2) тачка б) Одлуке о висини административних такси у вези с процесним радњама пред Конкурентијским савјетом, Подносилац захтјева након извршене уплате је дужан уплатницу као доказ о извршеној уплати административне таксе доставити Конкурентијском савјету, прије достављања Рјешења.

Уколико Подносилац захтјева не изврши уплату административне таксе, Конкурентијски савјет ће покренути поступак принудне наплате по процедури која је прописана чланом 18. Закона о административним таксама Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ“ број: 16/02, 19/02, 43/04, 8/06, 76/06, 76/07 и 3/10).

Слиједом наведеног Конкурентијски савјет је одлучило као у тачки 6. диспозитива овог Рјешења.

11. Поука о правном лијеку

Против овог Рјешења није дозвољена жалба.

Незадовољна страна може покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно објављивања овог Рјешења.

Предсједница

Нинела Салихбашић

Доставити:

- Подносилац захтјева,
- Министарство за грађење, просторно уређење и заштиту околиша Унско-санског кантона
- У спис предмета.